

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu: **S.**, a. s., Š., X., IČO: X., proti žalovanému v 1. rade: **A.**, a. s., H., X., IČO: X., žalovanému v 2. rade: **Ing. M.Š, PhD.**, P., X., správca konkurznej podstaty úpadcu **A.**, a. s., S., IČO: X., **o určenie pravosti a výšky pohľadávky**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. marca 2009 č. k. 75 Cb 145/1998-259, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. marca 2009 č. k. 75 Cb 145/1998-259 **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom konanie o určenie pravosti pohľadávky voči žalovanému v 1. rade zastavil a určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 604 640,74 Eur (18 215 407,50 Sk) uplatnená v konkurznom konaní vo veci úpadcu **A.** a. s., S., IČO: X. vedenom na Krajskom súde Bratislave pod č. k. 2K 66/93 je oprávnená a zistená s právom na oddelené uspokojenie, so zaradením do 3. triedy. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 16,60 Eur (500,- Sk) na náhradu trov konania.

Podľa odôvodnenia rozsudku žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 12. 11. 1998 domáhal určenia, že ním prihlásená pohľadávka vo výške 18 215 407,50 Sk, prihlásená v konkurznom konaní vo veci úpadcu A., a. s., S., IČO: X. vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod č. k. 2K 66/93, je oprávnená a zistená s právom na oddelené uspokojenie tak, ako bola prihlásená konkurznou prihláškou zo dňa 23. 01. 1998.

Uplatnená pohľadávka vznikla na základe úverovej zmluvy zo dňa 07. 10. 1993, ktorou bol poskytnutý úver vo výške 10 000 000,- Sk spoločnosti J., spol. s. r. o., J.. Pohľadávku tvorí nesplatená istina vo výške 10 000 000,- Sk a úroky vo výške 8 215 407,50 Sk. Na majetok spoločnosti J., spol. s. r. o., J., bol uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25. 02. 1997 vyhlásený konkurz. Vyhlásenie o ručiteľskom záväzku zo strany spoločnosti A., a. s., S., vzniklo na základe písomného vyhlásenia, ktorým ručiteľ prevzal na seba povinnosť splniť určitý záväzok, ak ho neuspokojí dlžník.

Na pojednávaní konanom dňa 31. 03. 2009, zbral navrhovateľ návrh na začatie konania určenie pravosti pohľadávky v časti smerujúcej voči žalovanému v 1. rade, t. j. úpadcovi v celom rozsahu späť.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 2K 66/93 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka A., a. s., S., IČO: X.. Za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený I.. Žalobca konkurznou prihláškou zo dňa 23. 01. 1998, prihlásil svoju pohľadávku v celkovej výške 18 219 407,50 Sk s právom na oddelené uspokojenie. Na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 14. 10. 1998, správca konkurznej podstaty pohľadávku poprel v celom rozsahu, odkazom na ust. § 33 ods. 1 písm. d/ ZKV, podľa ktorého z uspokojenia sú vylúčené mimozmluvné, alebo zmluvné sankcie, postihujúce majetok úpadcu, čo žalobcu viedlo k podaniu žaloby.

V priebehu konania došlo k viacnásobnému postúpeniu predmetnej pohľadávky, čo bolo riadne preukázané písomnými dokladmi. Po podaní odvolania zo strany navrhovateľa – t. j. S., a. s., B., NS SR uznesením č. k. 5 Obo 186/2006-239 zo dňa 07. 05. 2008, odvolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v B. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že žalobca sa dňa 29. 03. 2006. t. j. po rozhodnutí súdu prvého stupňa stal veriteľom úpadcu A., a. s., S., a preto je v konaní vecne

aktívne legitimovaný. Vyslovil záver, že je povinnosťou súdu prvého stupňa zaoberať sa meritom veci, t. j. oprávnenosťou, žalobcom označenej pohľadávky.

Súd mal za preukázané, že pôvodný žalobca S., a. s., B. konkurznou prihláškou zo dňa 17. 03. 1997, uplatnil svoju pohľadávku vo výške 60 535 999 Sk v konkurznom konaní vo veci úpadcu J., spol. s. r. o., J.. Predmetná pohľadávka bola uplatnená ako pohľadávka s právom na oddelené uspokojenie v zmysle ust. § 28 zákona č. 328/1991 Zb. a správcom konkurznej podstaty, bola uznaná ako oprávnená a zistená so zaradením do tretej triedy. S. v konkurznom konaní vo veci úpadcu J., spol. s. r. o., J. uplatnila pohľadávku vzniknutú na základe viacerých zmlúv, pričom pohľadávka, ktorá bola uplatnená z úverovej zmluvy zo dňa 07. 10. 1993, t. j. zo zmluvy, ktorá je predmetom prejednávanej veci, bola uplatnená ako štvrtá v poradí.

Z rozvrhového uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 1K 5/96 zo dňa 07. 10. 2002, vydaného v konkurznej veci rozvrhu pohľadávok veriteľov úpadcu J., spol. s. r. o., J., mal súd preukázané, že na žalobcu (v čase vydania rozvrhového uznesenia, to bola S., a. s., B., na základe zmluvy o postúpení pohľadávok) pripadla suma 2 335 520,70 Sk, na pomerné uspokojenie z celkovo uplatnenej pohľadávky 60 535 999,- Sk, ktorá bola správcom konkurznej podstaty uznaná ako oprávnená a zistená.

Z uvedeného je zrejmé, že veriteľova pohľadávka bola oprávnene prihlásená v konkurznom konaní vo veci úpadcu A., a. s., S. (ako záložného dlžníka) v zdokladovanej výške 18 215 407,50 Sk.

Súd s poukazom na § 28 ZKV dospel k záveru, že záložný veriteľ sa domáhal uspokojenia svojej pohľadávky, tak voči obligačnému dlžníkovi, ako aj voči záložnému dlžníkovi s tým, že plnením jedného z nich zaniká v tomto rozsahu, plnenie toho druhého. Žiadny právny predpis nezakazuje záložnému veriteľovi domáhať sa svojho práva, aj voči dlžníkovi, aj voči veriteľovi súčasne. Pretože si hlavný dlžník J., spol. s. r. o., J. svoju povinnosť nesplnil riadne a včas, v súlade s ust. § 151a Obč. zákonníka, vzniklo právo banky domáhať sa svojho práva od žalovaného.

Vzhľadom na vyššie uvedené, s poukazom na skutočnosť, že žalobca uplatnil svoju žalobu v zákonom stanovenej lehote, v súlade s ust. § 20, § 23 a § 28 ZKV, súd jej vyhovel. O poradí pohľadávky súd rozhodol podľa § 32 ods. 2 písm. c/ ZKV.

Keďže žalobca zobral svoju žalobu o určenie pravosti prihlásenej pohľadávky, smerujúcu voči úpadcovi, späť, súd v tejto časti, v súlade s ust. § 96 O. s. p., konanie zastavil.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalovaný v 2. rade a navrhol, aby ho odvolací súd zmenil a žalobu zamietol, alebo ak dospeje k názoru, že vec treba znovu posúdiť, súd I. stupňa vec vrátiť na nové konanie.

Podľa neho pôvodný veriteľ S., a. s. si svoj nárok nevymohla priamou cestou u dlžníka, aj keď v konkurze na spoločnosť J., s. r. o., J., si mal uplatniť záložné právo, ktoré si neuplatnil. Je názoru, že tým veriteľ prejavil záujem poškodiť veriteľov v konkurze na spoločnosť A., a. s., S..

Uvádza, že dlžník neuhradil ani jednu splátku z poskytnutého úveru a pôvodný veriteľ nekonal, hoci bol založený nehnuteľný majetok a nerealizoval svoje záložné právo v zmysle § 299 ods. 2 Obch. zák. priamym predajom nehnuteľností.

K odvolaniu zaujal stanovisko žalobca, ktorý navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že pôvodný veriteľ sa návrhom súdu doručeným dňa 12. 11. 1998, domáhal určenia, že ním prihlásená pohľadávka vo výške 18 215 407,50 Sk, prihlásená v konkurznom konaní vo veci úpadcu A., a. s., S., IČO: X., vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod č. k. 2K 66/93, je oprávnená a zistená, s právom na oddelené uspokojenie tak, ako bola prihlásená konkurznou prihláškou zo dňa 23. 01. 1998.

Táto pohľadávka vznikla na základe Úverovej zmluvy č. 342-8841757-119-04 zo dňa 07. 10. 1993, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 10 000 000,- Sk spoločnosti J., spol. s. r. o., J.. Na majetok spoločnosti J., spol. s. r. o., J. bol uznesením zo dňa 25. 02. 1997, vyhlásený konkurz. Pohľadávka žalobcu predstavovala nesplatenú istinu úveru vo výške 10 mil. Sk a úroky vo výške 8 215 407,50 Sk. Vyhlásenie o ručiteľskom záväzku spoločnosti A., a. s., S., vzniklo na základe písomného vyhlásenia, ktorým ručiteľ prevzal na seba splniť určitý záväzok, ak ho neuspokojí dlžník.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2K 66/93 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka A., a. s., S., IČO: X.. Za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený I.. Pôvodný veriteľ konkurznou prihláškou zo dňa 23. 01. 1998, prihlásil svoju pohľadávku v celkovej výške 18 219 407,50 Sk s právom na oddelené uspokojenie. Na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 14. 10. 1998, správca konkurznej podstaty pohľadávku poprel v celom rozsahu odkazom na ust. § 33 ods. 1 písm. d/ ZKV, podľa ktorého z uspokojenia sú vylúčené mimozmluvné, alebo zmluvné sankcie postihujúce majetok úpadcu.

V priebehu konania došlo k viacnásobnému postúpeniu spornej pohľadávky, čo bolo riadne preukázané písomnými dokladmi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 5 Obo 186/2006-239 zo dňa 07. 05. 2008, návrh zamietajúci rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27. 09. 2006 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vo svojom rozhodnutí konštatoval, že žalobca sa dňa 23. 10. 2006, t. j. po rozhodnutí súdu prvého stupňa stal veriteľom úpadcu A., a. s., S., a preto je v konaní vecne aktívne legitimovaný.

Pôvodný žalobca S., a. s., B., si konkurznou prihláškou zo dňa 17. 03. 1997, uplatnil svoju pohľadávku vo výške 60 535 999, Sk v konkurznom konaní vo veci úpadcu J., spol. s. r. o., J..

Súd prvého stupňa z rozvrhového uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1K 5/96 zo dňa 07. 10. 2002 vydaného v konkurznej veci rozvrhu pohľadávok veriteľov úpadcu J., spol. s. r. o., J. mal za preukázané, že na žalobca (v čase vydania rozvrhového uznesenia to bola S., a. s., B., na základe zmluvy o postúpení pohľadávok) pripadla suma

2 335 520,70 Sk, na pomerné uspokojenie z celkovo uplatnenej pohľadávky 60 535 999,- Sk, ktorá bola správcom konkurznej podstaty uznaná ako oprávnená a zistená.

Odvolaací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že veriteľova pohľadávka bola oprávnene prihlásená v konkurznom konaní vo veci úpadcu A., a. s., S. (ako záložného dlžníka) v sume 18 215 407,50 Sk.

Taktiež sa stotožnil so názorom, že záložný veriteľ sa môže domáhať uspokojenia svojej pohľadávky, tak voči obligačnému, ako aj záložnému dlžníkovi s tým, že plnením jedného z nich zaniká v tomto rozsahu plnenie toho druhého. Keďže si hlavný dlžník J., spol. s. r. o., J. svoju povinnosť nesplnil riadne a včas, v súlade s ust. § 151a Obč. zák., a dlžníková pohľadávka nebola uspokojená ani v konkurznom konaní vyhlásenom na dlžníka, vzniklo právo banky domáhať sa svojho práva od ručiteľa t. j. žalovaného.

Na základe tohto skutkového a právneho stavu odvolaací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, treba podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdiť.

Úspešnému žalovanému vzniklo v zmysle § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože mu žiadne trovy nevznikli, odvolaací súd mu ich náhradu žalobcom nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 14. októbra 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková